

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

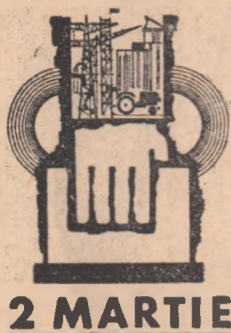
4 pagini
30 bani

Anul XXV — Nr. 453 (5887)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Miercuri 12 februarie 1969

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR

PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

ȘI CONSILIILE POPULARE

Anul XXV: Constanța

Orașul acesta are străzile din centru paralele și perpendiculare — într-afară de egal paralele și perpendiculare încât ar putea fi numerotate de la 1 la 100 și de la A la Z, și dacă noile construcții nu i-ar fi dat câteva aze noi ar fi continuat să amintesc o tablă de șah, născută prin repetarea obsedantă a unor cvartale de case monoetajate. Dar, vechea gară a dispărut, lăsând să se dezvolte un parc, portul a pătruns parcă mai aproape de inima urbei, drumul spre gara nouă s-a populat de blocuri foarte mari (printre care edilii au lăsat să supraviețuiască clădiri cochete, miniaturale, dinainte de război), hoteluri noi își aprind reclamele de neon și în jurul celebrului mozaic tomitan a crescut un adevărat muzeu. Simetria dispăre cînd te apropii de țarm — ulițele fug în pantă, bolocănoase — dar în ciuda iernii, capitala litoralului continuă să aibă risuri estivale — la duna portuară ancorază vase din mările sudului, cursele spre Mamaia și Eforie nu s-au întrerupt, iar în holul hotelului Continental noilor sosiți li se oferă plante pe care se poate citi „at your disposal a

first-class restaurant with excellent kitchen". Portul acesta ne amintește, din antichitate, de suferințele lui Ovidius Naso, și după primul război mondial de victoriile lui Fane Portofel. Iar un sondaj de opinie efectuat în urmă cu patruzeci de ani ar fi pus pe primul plan al celebrității pe vîtaf, nu pe poet. Vîtaful dirija nu numai o mînd de hamali — el devenea un personaj activ, periculos, în viața de zi cu zi, jucînd rolul (cu toate proporțiile păstrate) pe care-l au acum caizii diferitelor „gang”-uri, din Marsilia la Singapore.

Pentru că orașul nu era decît un accesoriu al portului. Poate că acesta e și specificul transformării: Tomisul a devenit în primul rînd un centru industrial-cultural. Se lierează de aici șlepurile pentru R.A.U., cotoare „persena” pentru Anglia, Franța, Elveția; conserve de legume pentru Suedia și Japonia, produse metalurgice către Orientul mijlociu, America Latină. Valoarea producției anuale a întreprinderilor industriale, de

construcții, de transport, a unităților cooperatizate meșteșugărești se ridică la aproape patru miliarde lei — cifră care amintește, ca ordin de mărime, pe aceea indicînd investițiile făcute pentru modernizarea portului (fundamente de mecanizare a crescut de la 64,2 la sud în 1965, la 71,2 la sud în 1968). Un asemenea ritm nu se poate compara — pare-se — decît cu acela al dezvoltării școlilor (53 Comil BACIU (Continuare în pag. a 2-a)

Campionatul universitar de șah

SINAIA 11, (prin telefon). Disputele din cadrul campionatului universitar de șah au ajuns la jumătatea lor. După 8 runde, configurația clasamentului este următoarea: MASCULIN: Marian Chiriac (Constanța) — 4,5 puncte, Cornel Băbuș (Timișoara), Radu Ionescu (Iasi), Ion Lazăr (Petrosani), Adrian Sava Dumbrăveanu (Iasi), Dan Zaru (București) — 4 p. FEMININ: Gertrude Bănuș (Constanța), Săveanu Mălai (Timișoara) — 4 p. Gertrude Bănuș (Constanța) și p.

Farul: o victorie și un meci egal în R. P. Bulgaria

După cum s-a anunțat, în cadrul pregătirilor pentru returul campionatului, Farul Constanța a efectuat un turneu în Bulgaria, unde a susținut două meciuri. În prima întâlnire, cu echipa Vatef, din divizia B, Farul a obținut victoria cu 1-0, prin golul înscris de Kozka. În cea de-a doua partidă, fotbalistii conștanțeni au primit replica formației din divizia A, Dobrudjea (Tolbuhin). Meciul s-a încheiat la egalitate: 1-1. Pentru Farul a înscris Sasu. Fotbalistii conștanțeni au sosit marți acasă, iar astăzi vor pleca în Berlinul occiden-

tal și în R. F. a Germaniei, unde vor evolua în compania a două formații.
CORNEL POPA
coresp. principal

Acheta noastră de fotbal

În ce a constat activitatea dv. ca membru al Comitetului Federal?

Răspund în pag. a 3-a:
ION GHEORGHITA — președintele Comisiei municipale de fotbal București
EUGEN BARBU — scriitor
NICOLAE ROȘCULET — profesor la Institutul de educație fizică și sport
GHEORGHE CONSTANTIN — maestru emerit al sportului
TRAIAN IONESCU — antrenor
ZAHARIA CHIFOR — președintele Comisiei județene de fotbal Brașov
IOAN CHIRILA — ziarist

Se mărește contribuția medicinei la dezvoltarea generală a sportului românesc

Interviu cu dr. I. STANESCU,

responsabil cu problemele de medicină sportivă din cadrul Ministerului Sănătății

Bogată în idei, larg cuprinzătoare, Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport a creat premisele unui avnt continuu în realizarea misiunilor de maximă importanță încredințate acestui sector: contribuția la menținerea și întărirea sănătății populare, sporirea prestigiului sportiv internațional al României socialiste. Pe drumul punerii în aplicare a prevederilor Legii s-a făcut recent un nou pas: elaborarea de către Ministerul Sănătății și de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a Instrucțiunilor privind controlul și asistența medicală a sportivilor. Reflectînd și experiența unor cunoscuți specialiști din București, Cluj, Timișoara, Iași și Bacău care au participat la definitivarea lor, Instrucțiunile vin să îmbunătățească mijloacele și metodele de

investigare a sportivilor, să aducă o reală contribuție la asigurarea sănătății și la dirijarea efortului practicanților diferitelor discipline. Pentru a obține unele amănunte în legătură cu instrucțiunile amintite, ne-am adresat tov. dr. IONEL STANESCU, responsabil cu problemele de medicină sportivă din cadrul Ministerului Sănătății. Înfașurăm succint răspunsurile primite la întrebările adresate de redacție.

— Care este scopul Instrucțiunilor și cui se adresează ele?

— Inscrisă în planul comun de măsuri al Ministerului Sănătății și al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, Instrucțiunile privind controlul și asistența medicală a sportivilor au ca scop îmbunătățirea activității medicale în domeniul sportiv. Complexitatea aspectelor legate de pregătirea sportivilor implică organizarea și desfășurarea întregului proces pe baze științifice. În acest context, medicina îi revine rolul de a acționa permanent și eficient pentru asigurarea unei perfecte stări de sănătate a sportivilor și pentru elaborarea indicațiilor necesare tehnicienilor în orientarea pregătirii. Realizarea obiectivelor este posibilă prin efectuarea unui control medical sistematic, alcătuit din examinări complexe, care să ducă la o bună cunoaștere a stării de sănătate, a dezvoltării fizice și a capacității funcționale a fiecărui sportiv.

(Continuare în pag. a 2-a)

Pleacă în coborire de antrenament echipajul italian Eugenio De Zordo—Mirco De Villa. Foto: VICTOR ZBARCEA

După două zile de antrenamente, Boberii italieni Zardini-Dimai 1:12,98, înaintea lui Stoica-Lospă 1:13,09

SINAIA, 11 (prin telefon). Deși în noaptea de luni spre marți a nins fără întreruperi, boberii aflați în localitate pentru întrecerile internaționale din această săptămână au găsit marți dimineață pîrtia pregătită pentru a găzdui coboririle de antrenament. Profitînd de vremea oarecum favorabilă (era seară, dar mîsoarea ușoară și temperatura vizibilă), ei s-au avîntat pe cei 1.500 m ai pistei. În această zi, oaspeții au dovedit că s-au acomodat foarte repede cu pîrtia. Ca urmare, ei au înregistrat timpi evident superiori față de cei din primele zile de antrenament. Mai mult chiar, italienii Roberto Zardini-Carlo Dimai au obținut primul timp al zilei: 1:12,98. Românii Stoica-Lospă, cîștigătorii „Cupei României”, au fost înregistrați cu 1:13,09, fiind urmați în această ierarhie neoficială de Toscani-Constantini (1:13,83), Pochiessa-Graselli (1:13,98), Chianulera-Pascu (1:14,16), De Zordo-De Villa (1:14,36), Del-lekorth-Baumgartner (1:14,65) și Müller-Zurbüchen (1:14,78). Din păcate, însă, după coborîrea a 12 echipaje s-a produs o spîrtură la virajul mare (nr. 10), ceea ce nu a mai permis continuarea an-

treinamentului. Organizatorii au luat imediat măsuri pentru repararea strîcaciunii și, după toate probabilitățile, pîrtia va fi folosită pentru disputarea „Cupei Federației”. Pentru a se ridica valoarea concursului și, în același timp, pentru a se evita uzura exagerată a pîrtiei, organizatorii au stabilit ca la întreceri să ia parte numai 10 echipaje românești precum și cele 7 echipaje străine (5 italiene, cîte unul austriac și elvețian). În ultimul moment am aflat că au sosit în țară și trei boberii englezi, printre care și Prince Michael, participant la campionatele europene de la Cervinia. Ei nu au ajuns încă la Sinaia.

MIHAI BOTA, corespondent

Privirile scrutează culmile înconjurătoare acoperite de zăpezile imbușugate ale acestui iarnă care și-a luat rolul în serios...

14 zile față în față cu iarna, pe crestele Carpaților Meridionali

Echipa de alpinism a asociației sportive ARMATA-BRASOV, care — după cum am anunțat — a început în ziua de 21 ianuarie o lungă tură de iarnă, pe creasta Carpaților Meridionali, între Sinaia și Băile Herculane, a terminat zilele trecute prima etapă, ajungînd, după 14 zile de drum, la cabana Sural, de unde antrenorul echipei, maestrul emerit al

sportului EMILIAN CRISTEA, ne-a trimis însemnările sale de drum pe care le publicăm mai jos.

Insemnări de drum la minus 25 de grade

...Dacă în prima porțiune a drumului, cînd am parcurs masivele Băcegi și Pia-

ra Crăciun, nu am înregistrat decît mici defecțiuni de ordin tehnic la materialele întrebunțate, în a doua

porțiune, de-a lungul munților Făgărașului, lucrurile s-au schimbat. Plecați din Valea Birsei — cabana Plaiul Foi — în dimineața zilei de 27 ianuarie, pe o temperatură de minus 25 grade, urcăm pe Birsa Grosuțului, spărgînd troienele ce ne stăteau în cale. Noi, din cauza efortului, nu am simțit gerul, în schimb arsurile de la scaornice și cablurile de la schiuri au avut de suferit. Astfel, pe cei 9 km dintre Plaiul Foi și Rudărița, au plesnit arcurile

a trei din cele patru scaornice și ni s-a rupt cablul de oțel de la un schi.

În zilele ce au urmat vremea s-a înrăutățit și la trei zile după plecarea noastră de la cabana Plaiul Foi am luptat cu un vînt de o intensitate neobișnuită, la trecerea peste virful Viștea Mare (2.528 m alt.). La 30 ianuarie, sosit pe inserat în șaua Podragului. Ceața, vîntul puternic și bușola care înghețase din cauza frigului, ne-au împiedicat să găsim cabana, deși, după cum am constatat a doua zi cercetînd urmele, ne apropiasem pînă la 50 de metri de ea. La Bilea sosim

Emilian CRISTEA
maestru emerit al sportului

(Continuare în pag. a 2-a)

PRIMA TREAPTĂ

Șahul românesc reclamă cu insistență esloane noi de jucători tineri. Au trecut șapte ani de cînd un purtător al tricolorului cucerea cununa campionului mondial de juniori și între timp laurii s-au vestejit o dată cu speranțele. „Clubul” sub cerul liber al Cîșmigiuului n-a putut naște nici un mare maestru, multumindu-se doar cu caracterul său de un trist pitoresc. Noul val trebuie să vină din altă parte. De unde? De pîldă, din școală!

Iată de ce nu poate fi decît salutată noua inițiativă a Uniunii Tineretului Comunist care, luîndu-și tot mai în serios rolul și obligațiile stabilite prin „Legea sportului”, reinnoadă o frumoasă tradiție, acordîndu-și auspiciile organizării CONCURSULUI POPULAR DE ȘAH pentru elevii și tinerii de la școală.

Competiția nu este inedită, ea s-a mai desfășurat în alți ani, fiind totdeauna un prilej de efervescentă sportivă și un izvor de talente. De data aceasta se pune căre au fost valorificate mai bine niște experiențe vasale și triste ale trecutului, sau circumstanțe lucid sferale posibilităților reale, urmîndu-se ideea de a se zidi prima treaptă pe scara ascensiunii spre înălțimile consacrării. Această primă treaptă, care li se pare celor mai mulți un lucru foarte simplu, foarte ușor, foarte normal, tocmai pentru că este complicat, greu și extrem de delicat.

Programat pe trei etape (I — clasă, școală, sat și comună; II — oraș, municipiu și centre de comună; III — județ) concursul întrunește toate condițiile pentru a fi într-adevăr popular. El nu vizează recorduri de... participări sau de cifre (care au făcut altă dată sportului de masă), ci își delimitează cu modestie și bun simț aria, urmînd doar să așeze cît mai mulți copii în fața șahiștii obișnuite a exercițiului greu al gîndirii. În precambul concursului nu figurează angajamentul de a da în X ani altă mări maestri șahului nostru.

Premiul pentru cîștigătorii etapelor regionale este inedit: dreptul de a participa, în vacanță, în „satele olimpice”, organizate de C.C. al U.I.C. pentru elevii sportivi merituoși, și de a se întîlni acolo cu maestri veritabili ai eșichierului. Cîndva poate aceste întîlniri se vor realiza în conjunctura oficială a competiției.

Ar fi de dorit cît mai curînd.
Valeriu CHIOȘE

VIKTOR SANEEV

ÎNAINTEA „INTERNAȚIONALELOR” DE ATLETISM

În timp ce stratul de zăpadă crește mereu peste București și gerul sfîșiește obrăjii, ambianta călduroasă a sălii din parcul „23 August” îi îmbie pe atleți la lucru. Și după o lecție de antrenament intens sudoarea șiroiește pe trupurile încinse. Centimetrii și zecimile de secundă se cuceresc cu multă, foarte multă trudă. Paralel cu antrenamentele atleților, tehnicienii sălii fac

rețușurile de rigoare pistolor de alergări și sărituri, pregătînd în amănunt teatrul întrecerilor ediției a II-a a „inter-naționalelor” României, programate pentru sîmbătă și duminică, o serioasă repetiție înaintea Jocurilor europene pe teren acoperit de la Belgrad. Spectatorii bucureșteni, ju-

bitorii ai atletismului, vor avea plăcuta ocazie să-i vadă la lucru pe unii dintre cei mai de seamă sportivi de pe continent și chiar din lume, în frunte cu campionul olimpic și recordman mondial la triplu-salt, Viktor Saneev.

ÎN SALA FLOREASCA
Tineri scrimeri din opt țări
vor evolua în Turneul speranțelor olimpice
(pag. a 4-a)

turism

14 ZILE FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU IARNA, PE CREȘTELE CARPAȚILOR MERIDIONALI

(Urmare din pag. 1)

pe soare, dar noaptea vîntul a scuturat puternic cabana, făcînd să-i troznească lemnișoria.

3 februarie: zi vîntoasă și fără vizibilitate. La trecerea dintre virful Paltinu și Laița, se rupe o țafă de zăpadă și conducătorul echipei, Schenn Matei, pornește cu ea spre Valea Doamnei. Reușește, totuși, să se oprească după 40 m și urcă, apoi, la creastă vesel și plin de voce bună. „M-am chemat Doamnele”, spunea el.

Lacul Căltun, acoperit acum de o gheață albastră-vînă, ni se pare sinistru, iar peretele Căltunului, care apare printre vînturi, înfricoșător. Totul este mohorit și rece. Doar vîntul pare mai vesel: trece fluierînd peste creasta fierăștură dintre virfurile Căltunului și Negoiului.

În căldarea Văii Laița găsim zăpadă foarte mare și periculoasă. Străbătem, totuși, 200 m și apoi, din cauza unei crăpături apărute în zăpadă, renunțăm să trecem prin Sirunga Dracului și atacăm peretele spre creasta Căltunului. În acest fel, trecem pe versantul sudic al muntelui. Dacă a fost bine sau rău ce am făcut nu pot spune; cert este că, după aceasta, ne-am călărit timp de trei ore peste obstacolele ce ne stăteau în față, reușind în cele din urmă să ajungem pe virful Negoiului.

Noaptea ne surprinde în valea Izvorul Negoiului, unde ne montăm cortul la adăpost. A fost ultima noapte liniștită.

Dimineața găsim o nouă variantă, ca să evităm Muchia Sărății: urcăm pe creasta sudică a Serbotelii pînă pe virful acesteia, unde găsim urmele alpiștilor hunedoreni, care străbat și ei creasta meridională, dar în sens invers.

Din acest loc, începe să se dezlanțuie un adevărat uragan. Zilele de 4, 5, 6 și 7 februarie sînt pline de peripeții. După ce trecem cu bine șaua Scara, ne angajăm pe versantul sudic al virfului cu același nume, unde doi din cei patru membri ai echipei sînt luați de o avalanșă uriașă. Nicolae Nagy este smuls chiar de lingă mine. A pornit pe o lespede mare de zăpadă, navigînd prin ceață, așa cum alunecă pe apă cite un sloi. L-am văzut cum se agita să se oprească, dar apoi l-au înghițit ceața și a-bișul. Zăpada care se sursece cu furie pe lingă mine, vînturile înspăimîntătoare. După cîteva secunde totul se liniștește. Dar față de, de jos, auzim strigătele de bucurie ale mezinului: „Uraaaa! A fost extraordinar...! Dar veniți fuga la mine că nu pot ieși din zăpadă”. După alimtetul nostru, el coborise în mai puțin de zece secunde, o diferență de nivel de 200 metri.

L-am scos din zăpadă. Era vesel, dar puțin nervos. Ne repropo că nici de data aceasta nu a putut vedea o avalanșă dezlanțuită. Își dorea să fie spectator și nu implicat într-o asemenea calamitate. Reven-

nind sub linia creștii, îl vedem pe Schenn Matei scuturîndu-se de zăpadă; fusese și el prins de lavină și tîrît vreo 60-80 m.

După această întâmplare, entuziasmul nostru a scăzut. Începem să ne îndoiem de reușita noastră. Situația era, într-adevăr, critică. Pînă la creastă mai aveam puțin de urcat, dar zăpada suspendată deasupra noastră prezenta crăpături în toate direcțiile, ceea ce era un indiciu de pericol iminent. Drumul ce trebuia să-l urmăm în continuare urca o vreme și apoi, pentru a evita virful Girbova, trecea numai pe versantul sudic, unde după cum am arătat, era o zăpadă propice formării avalanșelor.

Cu mari riscuri, reușim să ieșim din capcana în care eram prinși și instalăm, în faptul

zile de rezervați și ele sînt terminate. Legați cu frînghia trecem de la o stîncă la alta, cățărîndu-ne, traversînd sau spărgînd cu colțarul crusta de gheață ce acoperă, prin unele locuri, fața muntelui.

O traversare ne obligă să trecem pe sub un jgheab prin care se scurge conținutul o pulbere de zăpadă, care ne face zăb: de parcă am fi morari. Ceva mai jos de aceasta, peretele se sfîrșește, lăsînd sub el ceva imperceptibil prin vîntul ceii: era fața plină de zăpadă ce sfîrșește în căldarea Avrigului.

Din nou ne amenință o avalanșă. Primul pleacă Chivu Dumitru — „motorul” echipei. Eu îl asigur cu frînghia trecută pe după schur. 1., 2., 15 pași și gata! O bufnitură și zăpada pleacă: și în zdrăvăn în frînghie și Chivu se oprește. Nimic deosebit, nici cel pu-

„La Bilea sosim pe soare, dar noaptea vîntul a scuturat puternic cabana.”

serii, cel mai alpin bivouac pe creasta îngustă și stîncoasă a virfului Girbova. Locul este atât de strîmt, încît o ancoră a cortului trebuie să o fixăm cu schiul chiar în cornișa creștii. Urmează o noapte de pomină. Vîntul ne scutură cortul, mai-mai să-l sfîșie. Adăpostul nostru rămîne întreg, dar îl găsim îmbrăcat complet în chibru.

Ziua următoare o petrecem pe același virf, dezamăgiți că — din cauza viscolului — nu putem înainta pe linia creștii decît circa 400 m. 8 februarie ne găsește în plină tatonare pe peretele Girbovei. Trebuie să coborim în căldarea lacului Avrig cu orice chip, deoarece de două zile mincăm din provi-

țin emoții. Zăpada ne plecase de la picioare, dar schiurile și bețele mele fuseseră luate ca zălog. Nu le-am mai găsit și de atunci echipa a fost obligată să meargă mai departe fără să folosească schiurile.

Ajunși pe lacul Avrig îi vedem bine conturul prin zăpada ce crăpase în jurul lui. De la lacul Avrig la cabana Surul se fac vreo 2-3 ore. Noi am făcut două zile. Trecearea peste virful Budislavului fost cea mai frumoasă zi de alpinism; 800 m distanță în 5 ore de luptă cu un vînt ce ne-a tăvălit de sute de ori peste carapacea de gheață ce acoperea muntele.

7 februarie: dormim în căldarea nordică de sub șaua Budislavului. Dimineața la ora 4, în buibuitul necruțător al pinzel cortului, agitată de vînt, tovarășii mei de echipă își cîntă „Mulți ani trăiască!” În ziua aceea împlinesc 54 de ani. Urarea lor m-a impresionat.

La cabana Surul ajungem în aceeași zi. Cabanierul, plecat după alimente, lipsea, dar Nicolae — un băietan de 16 ani — ne-a primit bucuros. Am încheiat aici un prim capitol din expediția noastră. La adăpost și căldură ne bucurăm din nou de frumusețea iernii, de dărnicia ei și a muntelui, care ne prilejuise cîteva zile de alpinism adevărat, mult dorite de fiecare dintre noi.

În prezent, ne aflăm pe creasta munților dintre Olt și Jiu, care prezintă obstacole mai puțin dificile.

AU ÎNCEPUT CAMPIONATELE REPUBLICANE DE SENIORI

O dată cu primul sunet de gong ce a răsunat în sala de festivități a clubului Grivița Roșie, s-a dat startul în campionatul republican de box al seniorilor pe anul 1969.

În etapa pe municipiul București. În meci vedetă s-au înfruntat „semimijloicii” A. Popa (Voința) și D. Filip (Steaua). Ei au oferit o partidă extrem de disputată, în care s-au schimbat loviturile dure la corp și figură. Stelistul a recepționat mai multe lovituri în plin, dar tenacitatea și rezistența l-au ajutat să termine meciul în picioare. Jurul i-a acordat chiar victoria la puncte.

O decizie prăpită și eronată, care a stîrnit protestele publicului, a fost dată de arbitrul de ring Marin Stănescu în meciul în care Ion Dan (Olimpia) a fost abandonat în fața lui Gh. Palanga (Mela) sub acuzația de „îneri repetate”. Un meci frumos, disputat în limitele sportivității, a fost oferit de „semijuniorii” Gh. Boj (Voința) și A. Bădică (Rapid), în care primul a obținut decizia la puncte. Iată celelalte rezultate tehnice: cat. muscă: T. Costache (Rapid) b. ab. Gh. Filipescu (Energia); D-tru Vicol (Energia) b. ab. M. Hanu (Poșta); cat. semișoară: I.

Vechile deficiențe se mențin totuși actuale

VECHILE DEFICIENȚE SE MENTIN TOTUȘI ACTUALE

Recentele campionate republicane de atletism în sală ale seniorilor au oferit specialiștilor o seamă întreagă de aspecte care invită la discuții și analize profunde. Unul dintre acestea: stabele rezultate ale sprinterilor și cele ale aruncătorilor de greutate.

Solicîndu-l părerea, antrenorul federal Gh. Zimbrețeanu ne-a spus, referindu-se la această situație:

„Făcînd abstracție de spectacolul în sine și de echilibrul de forțe dintre finaliști, cursa de 50 m plat a seniorilor a fost de un slab nivel valoric iar absența celor cîțiva juniori de talent a determinat și o participare săracă. Concluzia care se poate desprinde, de fapt, este tot cea veche... Sînt puțini acci antrenori care se ocupă cu precădere de alergările de viteză și de aceea rezultatele sprinterilor noștri sînt așa cum sînt! Vasile Dumitrescu, cercetător la Centrul de cercetări științifice C.N.E.F.S., este unul dintre puținii specialiști români care depun o muncă intensă în această direcție și care are posibilitatea de a găsi alit căile metodice, dar și formele practice de organizare a pregătirii sprinterilor. Dar cu o singură floare...”

În ceea ce privește aruncarea greutății alit la fete cit și la băieți situația este și în continuare slăbită. Dacă Ana Săbăleanu nu a mai participat la concursul valoric competiției a scăzut la un nivel fără speranțe. Cauzele acestei situații par să fie: greșelile elementare de tehnică pe care aruncătorii le-au deprins chiar de la bun început și pe care nimeni nu și le-a corectat o dată cu trecerea anilor, iar gabaritul și forța celor mai multe dintre atletele noastre nu au evoluat pe măsura așteptărilor. Campoana olimpică și recordmană mondială Margita Gummel are 176 cm înălțime și 81 de kilograme (indici care n-o fac să iasă din corinți), deșine un rezultat aproape incredibil: 19,61 m. El este consecința calităților fizice ale acestei atlete, a unui antrenor care la punctul sînt în cel mai nelucrat din detaliu, a unei pregătiri complexe realizată integral. Am convingerea că și în țara noastră există suficiente elemente, necunoscute însă, cu o constituție morfologică asemănătoare

Revenind pe aceeași temă:

Gerul persistă! De ce nu există gheață de bună calitate?

Programate inițial pe pista Avîntului din Miercurea Ciuc (impracticabilă la una din turnante, din cauza lipsei de preocupare a proprietarilor ei), întrecerile „Cupel României” la patinaj viteză au fost mutate pe lacul Ciucaș, care — pregătît în pripă — a oferit concurenților o gheață necorespunzătoare. Alergînd pe o pistă cu denivelări, sportivii au făcut eforturi suplimentare, cerîndu-li-se în plus, și multă agilitate, pentru a evita crăpăturile și ciuperile crescute în urma ninsoirii. Slaba calitate a gheții a influențat în mod direct rezultatele tehnice.

Specialiștii și concurenții s-au plîns că pista din Miercurea Ciuc și, mai ales, cea din Tugnad, despre deficiențele căreia am mai scris, continuă, deși au existat fonduri și condiții bune de amenajare — ger, să nu fie gospodărite cum se cere, ceea ce ridică probleme organizării apropiate finale pe țară a campionatelor naționale. Prin urmare, intervenția federației de specialitate este mai mult decît necesară.

Iată cîteva rezultate din „Cupa României”: juniori 17-18 ani: 500 m — L. Schreithofer (C.S.M. Cluj) 51,3; Eva Marcos (Avîntul M. Ciuc) 60,3; juniori 15-16 ani: 500 m — C. Gal (Mureșul Tg. M.) 53,1; Elisabeta Szakacs (Mureșul Tg. M.) 63,1; Seniori: 500 m — V. Sotirescu (Din. Bac.) 43,3; Crista Tracher (Din. Brașov) și Maria Tașnadi (Din. Buc.) 55,6. Seniorii Maria Tașnadi și Victor Sotirescu, ocupanții primelor locuri în clasamentele generale, au cucerit invidiatul trofeu.

Tr. IOANIEȘCU

bă

Barbu (C.S.S.) b. ab. N. Niculescu (Semănătoarea), N. Lazăr (Olimpia) b.p. M. Irimies (Universitatea); cat. ușoară: C. Ștefanescu (Olimpia) b.p. M. Pavelescu (Poșta); cat. semi mijlocii: Gh. Andrei (Constructorul) b. ab. S. Brădeanu (Olimpia), N. Păun (Semănătoarea) b. ab. I. Dumitru (Olimpia), N. Dobrescu (C.S.S.) b. ab. M. Lazăr (Semănătoarea) cîștigă prin neprezentarea adversarilor.

Organizatorii de la clubul Grivița Roșie merită felicitări.

Florin SANDU Aurel PĂPĂDU corespondenți

Dar ea, dimpotrivă, n-a disperat nici un moment. Mi-am dat seama însă ca în pofida

celui a recordmanei lumii, și care printr-o pregătire atentă de la A la Z ar putea atinge într-o bună zi o valoare internațională. Deocamdată însă, ce avem la ora actuală nu ne oferă perspective prea clare. De aceea așteptăm acțiuni mai hotărîte, mai îndrăznețe și în orice caz mai eficiente din partea unor specialiști recunoscuți ca Nicolae Gurău, C-tin Crețu, Dan Serafim, Aurel Coman, Ion Sabău ș.a. pentru depistarea unor elemente tinere, dar și pentru unele precizări în metoda de învățare a aruncării greutății, de dezvoltare a forței. În felul acesta va fi ajutat și proba băieților care, în linia mari, a prezentat și prezintă aceleași deficiențe”.

LA PORTILE CONSACRĂRII

Marghiolita Matei bate cu insistență la porțile consacării. Am văzut-o duminică, după concurs, radind de fericire lingă antrenorul ei, fostul internațional Alexandru Dincă. Un rezultat de 1,69 m pentru o junioară, care poate fi considerată practic ca începătoare, nu este desigur la îndemina oricărui săritoare în înălțime.

L-am rugat pe antrenor să ne prezinte drumul în sport al tinerei sale atlete.

„Marghiolita Matei, ne-a spus Al. Dincă, s-a născut în anul 1951 (N.N. Va mai fi deci junioară și anul viitor cînd vor avea loc „europenele” de la Paris) și este eleva profesorului Nic. Dordea, la Liceul nr. 10 din Galați. Cu patru ani în urmă mi-a adus-o Dordea pe stadion. De la bun început ea a vrut să devină săritoare în înălțime. Normal, am pus-o să sară, dar chiar la prima trecere a ștachetei și-a fracturat brațul drept. Mai apoi, cu mina în ghips, a venit totuși la antrenament. După o lună, am pus-o din nou să sară. Și, ghinion, din nou o fractură. De data aceasta la celălalt brăt. Fram put și simplu disperat, optimismului, pe undeva a început să se teamă de săritură și de aceea am renunțat la înălțime și am pus-o să alerge. În 1967, de pildă, a înregistrat

2.389 pe 800 m și din toamnă aceluia am reluat lecțiile la înălțime. De data aceasta am renunțat deliberat la stilul prin sărire și am învățat-o rostogolirea ventrală, la care aterizarea nu se mai face pe brațe. La concursul de sală al juniorilor, de anul trecut, ea s-a clasat pe locul IV cu 1,57 m.

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

2.389 pe 800 m și din toamnă aceluia am reluat lecțiile la înălțime. De data aceasta am renunțat deliberat la stilul prin sărire și am învățat-o rostogolirea ventrală, la care aterizarea nu se mai face pe brațe. La concursul de sală al juniorilor, de anul trecut, ea s-a clasat pe locul IV cu 1,57 m.

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

După un an de muncă progresul a fost așadar de 12 cm și am convingerea că va fi încă și mai mare.”

SĂRITURA DE AUR

„Stacheta, o mută chemare. Pămîntul învins sub picioare” (V. Teodorescu)

Serban Ioan, blondul săritor de la Clubul atletic universitar, a reușit sămbătă seara cel mai înalt zbor din istoria atletismului românesc. Avîntat impetuos spre țărî, trupul său a ocultat cu eleganță ștacheta de metal așteptată de suportul ei la doi metri și sălăspreze centimetri deasupra pămîntului.

Într-o probă atletică atât de severă, cum este săritura în înălțime, fiecare centimetru, fiecare jumătate de centimetru peste record cere luni și ani de zile de efort, cere multă stăruință, pentru că lupta cu legile atracției și cu limitele efortului omenesc este aici mai fâșșie și mai dură. Gravitația trebuie înfrîntă nu oricum, ci deschis, printr-un salt formidabil pe verticală. De aceea, șase centimetri peste recordul republican pe teren acoperit și patru centimetri peste cel din aer liber, smuls într-o singură seară de iarnă reprezintă un eveniment unic în ultimii zece-cincisprezece ani și, poate, chiar în întreaga istorie a atletismului nostru.

De trei ori la rînd tinărul atlet s-a învins pe sine însuși și a învins vechile sale performanțe, contractînd timpul de ani dintre recorduri în cîteva minute memorabile. Cîteva sute de spectatori cu inimile tinere au aplaudat îndelung victoria sportivului din arenă, în vreme ce acesta mulțumea celor două tribune cu o ușoară plecare a capului și cerea, cu un semn al minții, înălțime pentru ultimul salt, către doi metri și optisprezece centimetri. De data aceasta, ștacheta atînsă a căzut de pe suportul ei. „Ultima ștachetă — scria Iolanda Băeș — cade întotdeauna. Iar în această ultimă încercare se află veșnica nemulțumire a atletului care tinde mereu mai sus”.

Sîmbătă 8 februarie un tinăr student din România a răpit gravitației cea mai bună performanță mondială a anului pe teren acoperit la săritura în înălțime. Frumose sînt asemenea întîmplări.

Socrate STANESCU

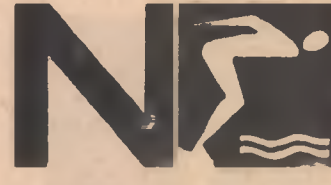
Eugen Almer — 57,7 la 100 m liber!

La Reșița a avut loc primul concurs de înot al anului. Punctul de atracție al programului l-a constituit cursa de 100 m liber, la startul căreia s-au aliniat, printre alții, campionul țării, H. Schier, și tinărul Eugen Almer (15 ani). După trei lungimi (75 m), cei doi înotători se aflau la egalitate, și doar pe ultimii metri Schier s-a putut desprinde în câștigător. Cronometrele au indicat: 57,2 pentru campionul României și 57,7 pentru Almer (nou record de sală pentru juniori), a 6-a performanță românească din toate timpurile.

Alte rezultate: Rodica Pătruică 1:25,3 — 100 m bras; D. Wetterneck 5:36,3 la prima cursă de 400 m mixt din cariera sa; Anca Andrei 66,8 la 100 m liber; Siegrid-Sleician 1:18,4 — 100 m delfin; Dagmar Iluzin 1:13,2 — 100 m liber; Ioana Sporea (11 ani) 1:24,4 — 100 m delfin; Al. Barani 1:20,8 și D. Grosșan 1:21,2 la 100 m delfin.

A. RUDEANU corespondent

După aproape 10 săptămîni de „relache” am putut asista, în fine, la un nou concurs de înot în bazinul Floreasca din Capitală. Concurs? Este un fel de a

spune, pentru că tinerii înotatori (5-12 ani) au urcat pe blocsturi fără nici un fel de încălzire prealabilă. Motivul? Piscina Floreasca este pusă dimineața dimineața, pînă la ora 9, la dispoziția publicului, care a transformat-o într-un veritabil ștrand de sezon (?!). În asemenea condiții, nici nu mai putem vorbi despre cerințele elementare ale unui bazin înaintea oricărui gen (fie chiar cu caracter local) de întrecere sportivă. Orice comentariu în plus devine, credem, de prisos...”

Cît privește premiera bucareștenă a înotătorilor, pentru a nu știm cîta oară vitregii în singura lor bază sportivă din sezonul de iarnă, ne este aproape imposibil să facem vreo remarcă deosebită. Singurul rezultat care poate fi luat în considerare este cel al lui Ilarion Svei (9 ani) 1:14,7 la 100 m liber — un nou record de sală pentru copiii de categoria C.

Se mărește contribuția medicinii la dezvoltarea generală a sportului românesc

(Urmare din pag. 1)

Examinările trebuie să fie cu altă mai complexă și mai frecventă cu cît intensitatea efortului la antrenamente și concursuri este mai mare.

Instrucțiunile se adresează în primul rînd sportivilor, cărora le crează posibilitatea unei îndrumări permanente, sub aspect medical, în pregătire. Apoi, ele li interesează în mod direct pe tehnicienii, antrenorii și pe profesorii de educație fizică, precum și pe cadrele din unitățile sanitare — în special din serviciile medico-sportive — angrenate în această acțiune.

Ce precizări importante sînt prevăzute în acest document elaborat de Ministerul Sănătății și C.N.E.F.S.?

Controlul medical este obligatoriu o dată la șase luni pentru sportivii legitimați — din cluburi și asociații — care participă la campionatele republicane, pentru elevii din școlile sportive și din liceele cu program de educație fizică, precum și pentru juniorii confirmati în secțiile de performanță ale cluburilor și asociațiilor sportive, examinarea efectuîndu-se în dispensarele pentru sportivi, în serviciile pentru controlul sportivilor (din policlinici) sau la cabinetele medicale de la bazele sportive. Fără acest control nu se va putea participa la competiții și concursuri.

Elevii și studenții care participă numai la campionatele școlare sau universitare vor efectua controlul medical o st-

gură dată pe an, în cadrul cabinetele medicale din școli, în cadrul dispensarelor și policlinicilor pentru studenți sau, în lipsa acestora, la policlinicile sau circumscripțiile sanitare teritoriale.

Controlul medical al sportivilor din loturile olimpice și republicane se face la interval de 4 luni (deci, de trei ori pe an) la Centrul de medicină sportivă.

Care este — în noile condiții — conținutul controlului medical?

Baremul obligatoriu cuprinde: examen clinic, de laborator, radiologic, oftalmologic, O.R.L., stomatologic, somatologic și antropometric, precum și explorări funcționale — care duc la sintetizarea avizului medico-sportiv. Pentru sportivii participanți la campionatele republicane (diviziile A, B, C) se va efectua — obligatoriu — electrocardiograma de repaus și în efort. Practicanților ramurilor în care solicitarea nerăbdată este intensă (bob, box, ciclism, fotbal, scrimă, tir ș.a.) li se va face și un examen neurologic. Bozerilor li se recomandă efectuarea electroencefalogramelor și radiografiilor craniene și a artroscopiei pumnului. La aprecierea medicului, în afara baremului pot fi făcute și alte examinări de specialitate.

Ce măsuri se vor lua pentru ca instrucțiunile să fie puse în aplicare în întreaga țară, în mod permanent?

Prezentarea la controlul medical — fără de care nu se poate participa la antrenamente

și concursuri — este o obligație a sportivilor și antrenorilor. De asemenea, sportivii, antrenorii și medicii afectați, pe lingă loturi și echipe au obligația de a respecta intrinsec indicațiile cuprinse în avizul medico-sportiv. Organizatorii de competiții, arbitrii întîlnirilor și antrenorii care nu vor respecta instrucțiunile vor fi direct răspunzători de eventualele accidente și pasibili de a suferi rigoriile legii.

Cum va fi asigurată asistența medicală a sportivilor?

Se prevede ca bazele sportive pe care se desfășoară o activitate sustinută să aibă un cabinet medical, iar toate celelalte să fie dotate cu truse medicale. Programul personalului medicalilor de la cabinetele medicale ale bazelor sportive va fi corelat cu programul de desfășurare a antrenamentelor și competițiilor. Au fost întocmite noi baremuri pentru aparatul, instrumentar și medicamente, destinate unei asistențe medicale eficiente a sportivilor.

Grija pentru sănătatea sportivilor este evidentă în acest nou document elaborat recent de către

fotbal

HAI, VASILE!

Acum cinci ani, Alexandru Vasile, fost internațional, fost jucător la Dinamo București în perioada de glorie a team-ului din sezoana Stefan cel Mare, ajunsese să fie considerat de către foarte mulți și fost... fotbalist.

Trecerea sa la Dinamo Pitești, subminarea progresului a raporturilor sale cu disciplina, cu viața orănată, au avut ca efect scoaterea lui Al. Vasile pe... tușă, la propriu și la figurat. Semnatarul acestor rânduri a avut ocazia să asiste, în acea perioadă, la o furtunoasă ședință a secției de fotbal piteștene în care campionul detașat al rubricii „negative” era Al. Vasile. Mulți vorbeau pe atunci de încheierea traiectoriei fotbalistice a celui care fusese, cândva, mijlocosul echipei României. Mărturisim că, judecând fațetele încornicate și ascuțitele vorbele oamenilor, am avut și noi — atunci — sentimentul că asistăm la un apus trist al carierei unui fotbalist cândva valoros.

Pe cât de mari, pe atât de plăcute au fost surprizele pe care ni le-a furnizat, an de an, de atunci, acest jucător. Transferat la Universitatea Cluj, Al. Vasile a redevenit, cu ajutorul colectivului, dar și datorită unor aprecieri ale eforturilor personale, mijlocosul „de fier” de altădată. În aceeași perioadă a început alt nou capitol în viața acestui tânăr trecut de... prima tinerețe, Facultatea. S-a înscris la medicină, sub privirea tronea ale celor care-și stău viața aventuroasă din anii trecuți... A perseverat, a muncit cum nu mai muncise nicădă pînă atunci, trecîndu-și examenele și anii sub privirea uluite — acum — ale celor care-și cunosuseră înaintea. Cel care fusese la un pas de a deveni un rebu fotbalistic, și poate și social, a ajuns un student model, un jucător de bază în echipa sa, un om respectat de toată lumea.

„Au trecut anii, Alexandru Vasile este azi student în anul V al Facultății de stomatologie din Cluj. În sesiunea de iarnă a obținut următoarele note la examene: la chirurgie maxilofacială: 9, la medicina legală: 10 și la dermatologie: 10. Continuîndu-și activitatea fotbalistică, Al. Vasile, căpitanul echipei C.F.R. Cluj, liderul autoritar în seria a II-a a diviziilor B, are și pe acest plan mari satisfacții, una din marile lui dorințe fiind aceea de a promo-

va cu această tînărie formată în prima divizie a țării. Sintetizînd în limbajul propriu cursele atletice, am putea spune că Alexandru Vasile a intrat în „ultima linie dreaptă”, aflînd în cursa profesională cit și în cea sportivă. Fiind cucerit de acest comeback al unui admirabil „luptător”, și spunem acum, cînd se apropie vertiginos linia soarelui, un cald din toată inima: „Hai Vasile!”

M. POPESCU

LA TELEFON, ION IONESCU...

„Alo, Sportul?... 11.51... aveți Aachen-ul...”

Telefonista nr. 9, a serviciului 07, își îndeplinește obișnuita obligație profesională, după care ne lasă firul liber cum... (ați ghicit) Ion Ionescu. De la celălalt capăt, vocea ex-rapidistului trădează un om bucuros, cum n-a mai fost de... 7 etape. „Sincer să fiu, așteptam un telefon de la dv. — ne-a întâmpinat Puiu Ionescu. A fost o reîntregire...”

— „Felicitările noastre! Pentru victorie, pentru pol...”

— Și golul tot tot de la mine a plecat: o pasă „printre”, în adincime, și Klosterman s-a trezit singur cu portarul, în poziție ideală de sut.

— Ce scrie presa? — Numai lucruri frumoase. Dar, vă rog, un moment să vă relatez din ziare.

— O pauză scurtă, timp în care soția lui Puiu răspunde la... rubrică și apoi — traducerea simultană, pe două voci. „Vă citez din Bild Zeitung: „Aachen-ul a primit aer. După o pauză lungă, forțată, românul Ionescu a reîntregit în echipă și...”

— Da, îmi amintesc. A fost un joc dificil. Nationala Greciei înregistră încă de pe atunci un evident progres. Fotbaliștii greci sînt alții decât virșii. Acționează în viteză și nu se lasă să răsuflă de loc. Nu sînt însă... îmbatabili.

— După părerea ta, cum trebuie contracarat jocul lor?

— Printro notă de tehnicitate, de care băieții noștri sînt capabili. Am citit lucruri foarte frumoase despre ei în presa vest-germană. După meciul de la Londra. Mă bucură nespus egalul realizat pe Wembley. Intructul o formație tînărie care a noastră are nevoie acum și de un moral ridicat.

— Altcetă?

— Aștept și eu să începă returul, să așază la noi, și să fim puștii străși pentru „Rapida-lej” meu.

Progresul pleacă la Alexandria

Ca să nu fie nici o confuzie, să precizăm de la început: în orașul Alexandria din județul Teleorman. Aici, joi după-amiază, prima garnitură a bancarilor va susține un meci de verificare, replica fiindu-i servită de echipa Comerțului din divizia C.

Azi, la Brașov: Steagul roșu — Universitatea Cluj

Stadionul Tineretului din Brașov găzduiește astăzi, cu începere de la ora 15.45, meciul amical dintre Steagul roșu și formația studenților clujeni — „U”.

Amicalul se anunță interesant, localnicii dovădind în ultimul timp o bună pregătire, stare reflectată în jocurile și în rezultatele obținute în compania echipelor din divizia A, cu care Steagul speră să fie, la toamnă, din nou colegă.

CAROL GRUIA, cosp. principal

ÎN CE A CONSTAT ACTIVITATEA DV. CA MEMBRU AL COMITETULUI FEDERAL?

ANCHETA NOASTRĂ

12 februarie... Așadar, astăzi este o zi aniversară la Federația română de fotbal. Dar nu din cele la care se rostesc toasturi, se ciocnesc pahare cu șampanie și se exprimă felicitări.

Dimpotrivă... Astăzi se împlinesc un de la prima și... ultima ședință de lucru a Comitetului Federal, constituit la 29 iunie 1967. De atunci, acest organism, care, în statutul Federației române de fotbal este prezentat ca un fost destinat să CONDUCĂ treburile fotbalului nostru, între două conferințe pe țară ale F.R.F., a încetat, practic, să mai funcționeze.

Este el inutil? Atunci, de ce a fost înființat? Este necesar? Poate avea un rol în buna desfășurare a activității fotbalistice, în progresul acestei discipline? De ce, atunci, nu este consultat, activizat, chemat să-și aducă contribuția la rezolvarea altor probleme, dificile, pe care le ridică fotbalul?

Oare a mers alt de bine fotbalul nostru în acest răstimp? Oare nu au existat probleme în care Biroul Federal să simtă nevoia unei mai largi consultări asigurate tocmai prin existența Comitetului Federal?

Iată întrebări de la care am pornit atunci cînd am întreprins ancheta de față în rândurile unor membri ai Comitetului Federal. Tuturor celor cu care am stat de vorbă, le-am pus o singură întrebare: **ÎN CE A CONSTAT ACTIVITATEA DV. CA MEMBRU AL COMITETULUI FEDERAL?**

ION GHEORGHÎĂ — președintele Comisiei municipale de fotbal București

Comitetul Federal? Aș putea spune — vorba lui Caragiale — că este ceva sublim, dar care lipsește cu de săvîrșire. Prima și ultima oară am luat cuvîntul la constituirea acestui organism, care avea să existe doar în scriptele federației de fotbal.

— Dar poate că vreți să știți cum mi-am închipuit eu că trebuie să activeze acest for cuprinzător, de aproape 60 de persoane, din toate domeniile de activitate, unite prin dragostea pentru fotbal. Acest lucru l-am arătat la constituire, spunînd că el trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe trimestru, iar atunci cînd în fotbal apar probleme mai dificile — și slavă domnului, au fost destule în perioada aceasta — chiar mai operative.

S-au scurs însă zilele, au trecut trimestrele fără ca niemi să-și mai aducă aminte de noi, considerîndu-ne, probabil simpli figuranți. Dar, cum spune o vorbă, dacă nu se duce Mahomed la munte, se duce muntele la Mahomed. Așa am făcut și eu. M-am dus la tov. Ion Sîlcovan, secretarul general al F.R.F., și l-am întrebat: — De noi, membrii Comite-

tului Federal, nu aveți nevoie? Văd că ne-ați uitat cu desăvîrșire. — Dragă tovarășe — a venit răspunsul. Cum să nu avem nevoie? Dv. sînteți pentru noi sfătuitoari prețioase, de zînterese, care ne puteți da un sprîjin imens. Da! Da! Ai dreptate! Trebuie să facem o ședință a Comitetului Federal.

De la această discuție au trecut luni și luni de zile... Este momentul să ne adresăm interlocutorului nostru: — Dv. ca președinte al Comisiei municipale de fotbal București, ce probleme ați fi ridicat, dacă s-ar fi organizat o astfel de ședință?

— Credeți că nu sînt destule probleme? Bunăoară știți că în București unde acționează cîteva sute de echipe de fotbal, existau 97 de teroseși, dar că azi numărul lor a scăzut mult, ajungînd la 63? Oare discutarea bazei materiale n-ar fi constituit un subiect interesant? Dar chestiunea arbitrajelor?

Eu am răbdare. Poate că într-o zi va suna telefonul, iar cineva de la Federație va veni să anunțe că... miine sînt invitat la o ședință a Comitetului Federal...

EUGEN BARBU — scriitor

Intruct, săptămînal, mă ocup de fotbal, colegii mei din Biroul Federal au scotit și mi-a scotesc, probabil, că nu este necesar să ne vedem unii cu alții în jurul unei mese și să discutăm despre problemele actuale ale fotbalului.

Operația are un dubiu efect: 1. Nerăzîndu-ne unul pe altul, nu putem să ne spunem amabilități. 2. Lipsind unul dintr noi, de la aceste discuții, problemele la zi se rezolvă mai ușor.

La prima vedere, s-ar părea că așa stau lucrurile. Și eu sînt pentru rezolvarea operativă a lucrurilor în care și acest lucru se poate face numai cu un număr mai redus de oameni. Acest număr restrîns ar fi Biroul Federal. Dar, atunci, de ce mai este nevoie să numesc 59 de tîri în 279-numărul Comite-

tului Federal să le publice numele în ziare, dar să nu-i consulte nici-o dată? — Oricum, constituirea unui Comitet aruncă responsabilitatea și asupra celor ce fac parte din el. Or, dacă am responsabilitate, vrem să am și păreri. Ajuși aici, vesele clar că nu sînt de cît două soluții:

1. Ori să fie menținut Comitetul și să fie consultat conform regulamentului publicat și el în ziare.

2. Ori să fie desființat și toate responsabilitățile să grezeze asupra Biroului Federal.

O a treia soluție nu există!

ZAHARIA CHIFOR — președintele Comisiei județene de fotbal Brașov

Correspondentul nostru principal, C. Gruia, a avut o convorbire în această problemă cu tov. Zaharia Chifor, președintele Comisiei județene de fotbal, în activitatea de zi cu zi director adjunct la întreprinderea C.I.B.O. Brașov.

Interlocutorul — după cum ne-a relatat correspondentul nostru — a fost cît se poate de surprins de faptul că, în sfîrșit, s-a găsit cineva (și nu de la Federație) care să-l întrebe ceva în legătură cu activitatea depusă în cadrul Comitetului Federal.

„În ceea ce mă privește — a spus tov. Zaharia Chifor — n-am fost consultat nici măcar atunci cînd, cu prilejul unei ședințe, secretarul general al F.R.F., tov. Ion Sîlcovan, a fost la Brașov. Am vorbit despre orice, numai despre activitatea Comitetului Federal nu! În cît este astăzi? În 8? Peste 4 zile, pe 12 februarie, se împlinesc exact unu de cînd n-am mai participat la nici o ședință a Comitetului Federal. Sincer să fiu, nu văd nici o diferență între mine, care fac

parte din Comitetul Federal și o altă persoană care n-are nimic comun cu acest organism. Nici eu nu l se cere părerea — nici mie!”

Mi-aduc aminte, oricum, că în februarie 1968, cînd am participat la ședința în chestiune, cineva își exprima surprinderea că membrii Comitetului se reîntînesc abia după 7 luni de la constituire. Luînd act de această observație, Biroul a făgăduit că se va consulta mai des cu Comitetul Federal. Se pare însă că noțiunea de „des” n-a fost bine înțeleasă, dovadă că au trecut 12 luni și nu ne-am mai văzut la față!

Ar trebui să adaug, în calitate de președinte al Comisiei județene de fotbal, că, în general, legăturile dintre Comisia pe care o conduc și Federație se rezumă mai mult la adrese și circulare, răspunsuri la adrese, contra-răspunsuri etc.

Altfel, totul este în regulă și mă simt onorat de faptul că sînt membru al Comitetului Federal...”

LOTO — PRONOSPORT

CREȘTE NUMĂRUL CÎȘTIGĂTORILOR

La sediul Centalei Administrației de Stat LOTO-PRONOSPORT se prezintă zilnic cîștigătorii care își iau în primire autorisimile. Zilele acestea au venit cîștigătorii de la tragerea excepțională Loto din 21 ianuarie. De altfel, este bine de știut că de la începutul anului și pînă la 31 ianuarie — deci în numai o lună — LOTO-PRONOSPORT a atribuit participanților 114 autorisimile de LOTO, PRONOSPORT și LOZ ÎN P.L.C.

Premii de valoare poate obține oricine. Participarea, în mod regulat, la fiecare tragere și concurs cu cît mai multe bilete, contribuie la mărirea șanselor de cîștig.

Tragerea concursului Prono-expres de astăzi va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic.

Numai astăzi și miine mai aveți posibilitatea să vă procurați biletele pentru tragerea Loto de vineri la care se aplică noua formulă de cîștig aplicat din plin roadele chiar de la data aplicării ei: 2 premii de peste 100.000 lei, un premiu de 35.220 lei, 3 cîștiguri a câte 25.164 lei etc.

Nu lăsați pentru ULTIMA ZI participarea la tragerea LOTO de vineri 14 februarie 1969. Procurați-vă chiar astăzi biletele.

PRONOSPORT premii concursului nr. 6 din 9 februarie 1969

Categorie I (13 rezultate) 5 variante a 17.778 lei. Categorie a II-a (12 rezultate) 183 variante a 582 lei. Categorie a III-a (11 rezultate) 1.951,5 variante a 81 lei.

Maria Alexandru și Dorin Ciurgiuță — cei mai buni în 1969

Comisia de competiții și clasificări din cadrul Federației române de tenis de masă a alcătuit clasamentul jucătorilor noștri pe anul trecut, iarurile care va fi luată în considerare cu ocazia tragerii la sorți și a stabilirii capilor de serie, a favorizilor în competițiile din 1969.

Femei: 1. Maria Alexandru, 2. Eleonora Mihaela, 3. Magdalena Lesal, 4. Carmen Crișan, 5. Viorica Ivan, 6. Victoria Băbciuc, 7. Lidia Sălașanu, 8. Maria Korodi, 9. Hajnal Korodi, 10. Georgia Fulorea, 11. Marieta Tomescu, 12. Iudith Krejci, 13. Maria Feldman, 14. Nicoleta Spiridon, 15. Doina Zaharia, 16. Monica Hărica.

Bărbați: 1. Dorin Ciurgiuță, 2. Adalbert Reith, 3. Radu Negulescu, 4. Virgil Sîndeanu, 5. Tiberiu Covaci, 6. Șerban Dobosi, 7. Sergiu Luchian, 8. Marius Bodea, 9. Silviu Dumitriu, 10. Sergiu Sucu, 11. Adrian Simandan, 12. Gelu Păuna, 13. Ștefan Sentivani, 14. Laurențiu Gheorghiu, 15. Ion Panait, 16. Marius Demian, 17. Adam Antal, 18. Attila Lazăr, 19. Ovidiu Stamatescu, 20. Iancu Singorlian, 21. Gheorghe Bozga, 22. Adrian Bătrînescu, 23. Francisc Hidvegh, 24. Sabin Răcelescu.

în ultimul an de război se construiesc o pistă de stadion (finișatorul căreia e tot un ofițer de marînd — comandorul Petre Tașcu), dar rezultatele care pot fi trecute pe tablele naționale (și internaționale) apar abia după 1945

Majoritatea acestor date ni le dă Traian Petcu, un urmăz cu ani finalist al „Cupei Tineretului”, în lotul național pînă

carene ale purității microbiului — insecticide (și rezultatele) depășește la scară industrială începuturile mai sau pomenite și argumentul ar fi concludent, chiar dacă am aminti numai echipa de fotbal „Farul” (pozițional a 6-a în A, în ciuda golaverșului amicului său echipa de rugby „Farul” (ah, victoria asupra lui A. S. Beziers în 1953!), echipa de volei feminin (mereu în A),

sumară, a cărei dinamică n-ar putea fi înțeleasă dacă n-am jura secera că s-a construit un complex sportiv pe strada Fălmînda (poate că editii îi vor găsi un alt nume) măsurînd peste șase sute de metri pătrați, destinat boxului, luptelor, gimnasticii, dacă nu am cita Sala Sporturilor (patruzeci de milioane investit), dacă n-am menționa că numai iluminarea stadionului „Farul” a costat

patru milioane și șapte sute de mii de lei.

Și cădroa li se vor adăuga în curînd stadionul „8 Mai” din port (8000 locuri), baza sportivă „Olimpia” (volei, baschet, handbal — 2000 locuri), terenul de rugby A. S. Constructorul etc.

Datele acestea n-au fost incluse în broșura atît de concludentă privind dezvoltarea orașului în ultimii ani — poate pentru că ar necesita ele însele o broșură specială.

Aceasta, evident, e o jalonare

cu care l-am aminti pe Cornel Bobeanu, triplu campion național la juniori (demifond, cros — reînnoind astfel tradiția lui Traian Petcu), pe boxerul Diu Ion (tradiția — Gheorghe Axioti, Vasile Baciu, Tudose Constantin) — dacă, în sfîrșit, n-am cita — după criterii strict obiective — decît pe halterofilul Tudor Vasile sau pe campionul de iahting Gh. Nicolicioiu.

Acum însă — în ciuda unor

carene ale purității microbiului — insecticide (și rezultatele) depășește la scară industrială începuturile mai sau pomenite și argumentul ar fi concludent, chiar dacă am aminti numai echipa de fotbal „Farul” (pozițional a 6-a în A, în ciuda golaverșului amicului său echipa de rugby „Farul” (ah, victoria asupra lui A. S. Beziers în 1953!), echipa de volei feminin (mereu în A),

sumară, a cărei dinamică n-ar putea fi înțeleasă dacă n-am jura secera că s-a construit un complex sportiv pe strada Fălmînda (poate că editii îi vor găsi un alt nume) măsurînd peste șase sute de metri pătrați, destinat boxului, luptelor, gimnasticii, dacă nu am cita Sala Sporturilor (patruzeci de milioane investit), dacă n-am menționa că numai iluminarea stadionului „Farul” a costat

patru milioane și șapte sute de mii de lei.

Și cădroa li se vor adăuga în curînd stadionul „8 Mai” din port (8000 locuri), baza sportivă „Olimpia” (volei, baschet, handbal — 2000 locuri), terenul de rugby A. S. Constructorul etc.

Datele acestea n-au fost incluse în broșura atît de concludentă privind dezvoltarea orașului în ultimii ani — poate pentru că ar necesita ele însele o broșură specială.

Aceasta, evident, e o jalonare

cu care l-am aminti pe Cornel Bobeanu, triplu campion național la juniori (demifond, cros — reînnoind astfel tradiția lui Traian Petcu), pe boxerul Diu Ion (tradiția — Gheorghe Axioti, Vasile Baciu, Tudose Constantin) — dacă, în sfîrșit, n-am cita — după criterii strict obiective — decît pe halterofilul Tudor Vasile sau pe campionul de iahting Gh. Nicolicioiu.

Acum însă — în ciuda unor

carene ale purității microbiului — insecticide (și rezultatele) depășește la scară industrială începuturile mai sau pomenite și argumentul ar fi concludent, chiar dacă am aminti numai echipa de fotbal „Farul” (pozițional a 6-a în A, în ciuda golaverșului amicului său echipa de rugby „Farul” (ah, victoria asupra lui A. S. Beziers în 1953!), echipa de volei feminin (mereu în A),

sumară, a cărei dinamică n-ar putea fi înțeleasă dacă n-am jura secera că s-a construit un complex sportiv pe strada Fălmînda (poate că editii îi vor găsi un alt nume) măsurînd peste șase sute de metri pătrați, destinat boxului, luptelor, gimnasticii, dacă nu am cita Sala Sporturilor (patruzeci de milioane investit), dacă n-am menționa că numai iluminarea stadionului „Farul” a costat

patru milioane și șapte sute de mii de lei.

Și cădroa li se vor adăuga în curînd stadionul „8 Mai” din port (8000 locuri), baza sportivă „Olimpia” (volei, baschet, handbal — 2000 locuri), terenul de rugby A. S. Constructorul etc.

Datele acestea n-au fost incluse în broșura atît de concludentă privind dezvoltarea orașului în ultimii ani — poate pentru că ar necesita ele însele o broșură specială.

Aceasta, evident, e o jalonare

cu care l-am aminti pe Cornel Bobeanu, triplu campion național la juniori (demifond, cros — reînnoind astfel tradiția lui Traian Petcu), pe boxerul Diu Ion (tradiția — Gheorghe Axioti, Vasile Baciu, Tudose Constantin) — dacă, în sfîrșit, n-am cita — după criterii strict obiective — decît pe halterofilul Tudor Vasile sau pe campionul de iahting Gh. Nicolicioiu.

Acum însă — în ciuda unor

carene ale purității microbiului — insecticide (și rezultatele) depășește la scară industrială începuturile mai sau pomenite și argumentul ar fi concludent, chiar dacă am aminti numai echipa de fotbal „Farul” (pozițional a 6-a în A, în ciuda golaverșului amicului său echipa de rugby „Farul” (ah, victoria asupra lui A. S. Beziers în 1953!), echipa de volei feminin (mereu în A),

sumară, a cărei dinamică n-ar putea fi înțeleasă dacă n-am jura secera că s-a construit un complex sportiv pe strada Fălmînda (poate că editii îi vor găsi un alt nume) măsurînd peste șase sute de metri pătrați, destinat boxului, luptelor, gimnasticii, dacă nu am cita Sala Sporturilor (patruzeci de milioane investit), dacă n-am menționa că numai iluminarea stadionului „Farul” a costat

patru milioane și șapte sute de mii de lei.

Și cădroa li se vor adăuga în curînd stadionul „8 Mai” din port (8000 locuri), baza sportivă „Olimpia” (volei, baschet, handbal — 2000 locuri), terenul de rugby A. S. Constructorul etc.

Datele acestea n-au fost incluse în broșura atît de concludentă privind dezvoltarea orașului în ultimii ani — poate pentru că ar necesita ele însele o broșură specială.

Aceasta, evident, e o jalonare

cu care l-am aminti pe Cornel Bobeanu, triplu campion național la juniori (demifond, cros — reînnoind astfel tradiția lui Traian Petcu), pe boxerul Diu Ion (tradiția — Gheorghe Axioti, Vasile Baciu, Tudose Constantin) — dacă, în sfîrșit, n-am cita — după criterii strict obiective — decît pe halterofilul Tudor Vasile sau pe campionul de iahting Gh. Nicolicioiu.

Acum însă — în ciuda unor

NICOLAE ROȘCULEȚ — profesor la Institutul de educație fizică și sport

Poate că ar trebui să vedem înfi care este rolul Comitetului Federal, atribuțiile lui. De fapt, acestea pot fi cunoscute din proiectul de statut al Federației române de fotbal, dezbătut în vara lui '68. În mare, acest organism aprobă planurile pentru dezvoltarea activității fotbalistice și urmărește îndeplinirea lor. Sarcină de onoare, fără îndoială. Numai că niemi nu-i cere s-o realizeze. Eu unul n-am participat la singura ședință ce s-a ținut în februarie, anul trecut. Și nu-mi amintesc să fi fost convocat.

După părerea mea, acest rol for îi revine rolul de a dezbate problemele fundamentale ale fotbalului nostru, cum ar fi înființarea cluburilor experimentale de fotbal, fixarea unor noi jaloane în munca de creștere a copiilor și juniorilor, mai ales că centrele înființate pînă acum sînt insuficiente. Dar Comitetul Federal nu i s-a acordat nici un fel de importanță, noi fiind scotiiți, probabil, un fel

de membri de onoare, care nu se bagă, nu se amestecă, în fond, nu se face decît să se respecte o veche tradiție, aceea de a se alcătui comitete federale, cu nume sonore, care nu sînt chemate însă să conducă întreaga activitate a fotbalului, între cele două conferințe ale Federației, așa cum prevede statutul.

Cît de multe s-ar putea spune, de pildă, pe marginea problemei antrenorilor, cu diversele ei aspecte privind numărul acestora și calitatea lor. Și, dacă n-am fost întrebare de Biroul Federal, să-mi spun măcar acum părerea: avem puțini antrenori și nu întodeuna cei mai buni pot fi înființați la echipele noastre de primă mînd.

Mă gândesc că încă nu e vremea pierdută. Poate că, pînă la începerea returului, fie că va fi activizat actualul Comitet, fie că se va alege altul, mai dinamic.

Dar, dinamismul trebuie să pornească de la Biroul Federal...

GHEORGHE CONSTANTIN — maestru emerit al sportului

Cînd am fost ales membru în Comitetul Federal, m-am bucurat, mai cu seamă că, o dată cu mine, au venit și întărească rîndurile Comitetului numeroși tehnicieni, oameni cu experiență în fotbal, de zîntereseași, dispuși să-și sacrifice o bună parte din timpul lor liber pentru fotbalul nostru.

De ce am fost ales, nu știu. Văd că nu-i nevoie de noi. Și lucrul mă surprinde, pentru că statutul Federației consacră Comitetului Federal un capitol întreg, în care se spune că acest Comitet se întrunește cel puțin o dată pe an, că dezbate și

aprobă planurile pentru dezvoltarea activității fotbalistice, că ascultă raportul Biroului Federal și stabilește obiectivele activității viitoare. Ce s-a făcut din toate acestea? Nimic. Sau, poate, nu știu eu.

Poate contribuția mea n-ar fi fost cea mai importantă. Dar n-am avut ocazia să-și spună părerea nici alții, toate treburile fiind rezolvate „pe picior”, după inspirația de moment, probabil.

Aș fi avut și eu niște idei. Le voi spune, potrivit titlului unei piese: „Dacă voi fi întrebare!”

TRAIAN IONESCU — antrenor

Mi-am pus mari speranțe în Comitetul Federal. 59 de minți puteau să contribuie la rezolvarea multor probleme, ajuțîndu-mă pe acei care aveau sarcini operative — membrii Biroului Federal. Totul a rămas însă un simplu decor, vorba aceea, ca să fie... Am fost atît de nativ încît să cred că îmi voi putea exprima părerea, că voi putea critica unele lucruri negative, pentru a se lua astfel măsuri de îndreptare. Dar, totul s-a terminat o dată cu începerea mea în Comitetul Federal. Nici măcar la unica ședință — și pînă acum, istorică! — de la 12 februarie 1968 n-am fost invitat. S-or fi gănit unii oameni că eu am gîră

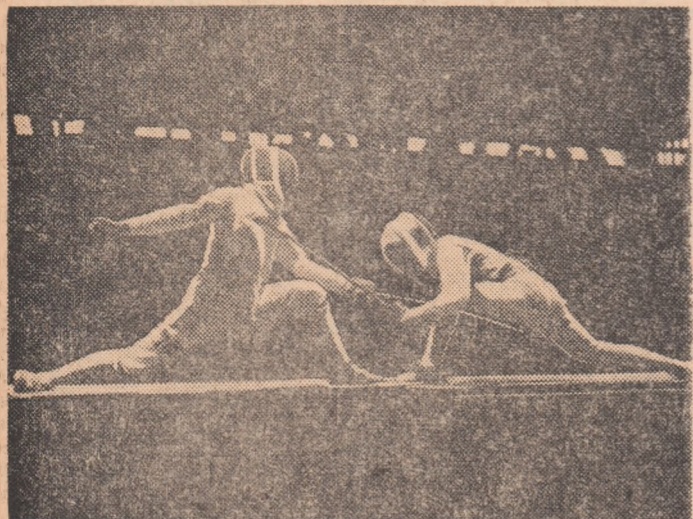
mare, că spun lucrurile pe nume. De ce, deci, să se tulbure cu prezența mea ducea armonie?

Și așa a trecut timpul, pînă cînd dv. ați venit să mă întrebați ce activitate am depus ca membru al Comitetului Federal.

De miine, in sala Floreasca:

Tineri scrimeri din opt țări vor evolua în Turneul speranțelor olimpice

Floretista sovietică Kozlenko (stînga) pe planșa de la Crystal Palace (Londra) unde, consacrată campioană

Prima competiție internațională de mare amploare pe care o găzduiește Capitala în acest an este „Turnul speranțelor olimpice” la scrimă, ce va debuta, miine, în sala Floreasca, bucurîndu-se de participarea celor mai buni trăgători din generația tinărilor a opt țări: Bulgaria, R.P.D. Coreeană, Cuba, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică și România.

Competiția comportă turnee individuale la toate armele și, așa cum lasă să se intrevedă însăși denumirea ei, are ca scop să rodeze în întreceri de amploare elementele de perspectivă pentru viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. Concursul ar speranțelor, el va confirma o serie de valori. De altfel, printre cei ce vor evolua pe planșele din Sala Floreasca se află nume care au și urcat primele trepte ale consacrării. Ne gândim, de exemplu, la floretista Kozlenko (U.R.S.S.), campioană mondială de tinerețe, la coechipierii săi, spadasinul Rossar, sabrierii Renski și Sarasendize sau floretistul Deluikin. Ne gândim, de asemenea, la fideleții polonezi Koziejowski și Dabrowski, ca și sabrierii noștri Irimiciu și Popescu.

Marea majoritate a delegațiilor de sportivi care participă la această competiție a sosit în Capitală luni și marți, urmînd ca astăzi să vină scrimerii maghiari și a

prinde 12 sportivi și anume: V. Anghelova, I. Vladimirova și V. Koseva (floretă fete), Vasiliev, Nikolov, Jekov (floretă băieți), Iordanov, Stojanov, Vatev (spadă), Hristov, Kalev și Dudenkov (sabie).

In ceea ce privește lotul țării noastre el este mai amplu, cuprinzînd pe: A. Morosan, E. Lengyel, L. Popescu, S. Szaplanczay, M. Ștefan, E. Falay (floretă fete), Ursovic, Petruș, Ștefan, Bănică, Dumitrescu (floretă băieți); Duța, Bărgăan, Spirlea, Poceanu, Bunea, Kiss (spadă); Irimiciu, Popescu, Vlad, Crețaru, Androne, Georgescu (sabie).

Programul turneului se va desfășura astfel: joi — dimineață, eliminările la floretă-băieți și sabie; după-amiază: finalele la aceste probe; vineri dimineață — eliminările la floretă-fete și spadă; după-amiază — finalele.

Din tainele laboratorului athletic african...

„Continentalul negru” va juca un rol și mai important în atletismul mondial
De ce amîna Bikila să scrie o carte despre maraton
Sportivii cu un admirabil profil moral
„Olimpicii” — primii ca niste cosmonauți reveniți din misiune...

La începutul acestui an, Andrew Mulligan, un ziarist englez de la săptămînalul „OBSERVER”, a vrut să pătrundă puțin în tainele laboratorului atletismului african, acolo unde se prepară în prezent rețetele succeselor din 1972. El a plecat la Addis Abeba, unde a cules o serie de amănunte interesante privind pregătirile sportivilor etiopieni. A doua zi după sosire, pe stadionul „Haile Selassie”, Mulligan i-a întâlnit pe Mammo, Bikila și alți alergători precum și pe atletul american Mal Whitfield, fost campion olimpic la 800 m și care, în ultimii ani, a lucrat ca antrenor la Addis Abeba, Nairobi și în alte capitale africane. Se aflau într-o scurtă pauză și colegii lui Bikila glumeau pe seama unui obicei de care ex-campionul olimpic la maraton nu se putea dezbara, acela de a privi preta des înapoi pentru a vedea situația alergătorilor rămași în urmă. La un moment dat, Whitfield s-a întors către Bikila Abebe și i-a spus:

— Ei, te-ai hotărît să scrii cartea despre alergările de maraton, Abebe?
— Puiți intimidat parcă, Bikila i-a răspuns:
— Mă gîndesc să o scriu după 1972, pentru că aș vrea să mai iau parte la un maraton olimpic...

În timp ce atleții și-au continuat antrenamentul, Mulligan a stat de vorbă cu Whitfield. Acesta i-a povestit

Năstase a evoluat (fără succes) la Salisbury

In orașul Salisbury au început campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit ale S.U.A. În primul tur, Bob Lutz (S.U.A.) l-a învins cu 6-3, 5-7, 6-3 pe jucătorul român Ilie Năstase. Alte rezultate: Bill Brown (S.U.A.) — Ing Buding (R.F.G.) 6-1, 6-3, Mark Cox (Anglia) — Tom Leonard (S.U.A.) 7-5, 10-8.

Ultim concurs de verificare a patinatorilor sovietici pentru C.M.

MOSCOVA, 11. — La Alma Ata a avut loc un ultim concurs de verificare al patinatorilor de viteză sovietici înaintea plecării lor la Deventer (Olanda) pentru a participa la campionatele mondiale.

Performanțe înregistrate la acest concurs: Iuri Malihin 2:05.3 pe distanța de 1500 m și Valeri Lavruskin 7:45.2 în proba de 5000 m.

Concursul internațional feminin de patinaj viteză de la Leningrad a revenit sportivei sovietice Tatiana Ave-

IN C. C. E. LA VOLEI

Rapid—„17 Nentori” Tirana 3-0

Voleibalistele de la Rapid București, campioane naționale, au revenit în Capitală, după meciul susținut simbolic la Tirana, în cadrul C.C.E., cu campioana Albaniei, „17 Nentori”. Rapid a câștigat partida cu 3-0 (6, 4, 7) după un joc bun, în care s-au remarcat Chezan, Szekely, Tudora și Chezan. Arbitrul român, ing. Emil Costoiu, care a fost prezent în sală, ne

sunea că „17 Nentori” este o echipă modestă, formată din jucătoare scunde și greoaie, dispunînd numai de o singură trăgătoare ceva mai periculoasă, care nu a pus totuși probleme apărării rapidiste. Returul acestui joc — la 21 februarie la București.

Alte rezultate din această competiție: Feminin: Hapoel Hampil (Israel) — Blau Gelb Viena 3-0 (3, 3, 7); Masculin: Hapoel Hampil — Mladost Zagreb 0-3 (-11, -14, -13), Dinamo Tirana — T.S.K.A. Cervenno Zname Sofia 1-3 (14, -10, -14, -15). Acest meci a fost condus bine de arbitrul Em. Costoiu.

O urmașă pentru Peggy: Janet Lynn (15 ani)

OAKLAND 11 (Agerpres). Patinatorul artistic Tim Wood (S.U.A.), în vîrstă de 19 ani, medaliat cu argint la J.O. de la Grenoble, a câștigat la Oakland titlul de campion al Americii de Nord. El a totalizat 2304 puncte, fiind urmat în clasament de canadianul Jay Humphry cu 2220 puncte și de compatriotul său

John Misha cu 2180 puncte. Janet Lynn, o tinărie în vîrstă de 15 ani, a cucerit titlul de campioană, dovedindu-se o demnă urmașă a lui Peggy Fleming. Karen Magnusson (Canada) a ocupat locul doi.

La dans, victoria a revenit cuplului canadian Donna Taylor-Bruce Lennie.

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

SPORT (ZURICH):

„FETELE BĂTRINE ALE SCHIULUI”

Intr-un recent număr al ziarului „SPORT” din Zurich, ziaristul austriac Martin Maler se ocupă de unele probleme ale schiului feminin într-un scurt comentariu intitulat: Fetele bătrîne ale schiului.

„Dacă vîd la antrenamentele niste schiori coborînd pe pîrțile de slalom, nu pot să-mi dau seama — cel puțin după stîl — dacă aceste persoane sînt de sex feminin. Fetele merg acum cu băieții! Au aceeași ținută, aceeași tehnică, țin bețele cu aceeași priză puternică. De cîțiva ani constatăm că femeile își însușesc o tehnică perfectă a schiului de performanță. În fond, în zilele noastre ar fi absurd să se spună că femeile își însușesc o tehnică specială pentru femei. Putem oare să ne imaginăm, de pildă, că tehnica aruncării suliței la femei să fie alta decît cea folosită de bărbați?”

În actualul sezon, mai mult decît în anii trecuți, am observat un progres al unor înregistrați de schiorce. Ele se avîntă cu un curaj de neimaginat în abisurile alpine, executînd sărituri spectaculoase într-un ritm de coborîre (viteză și constanță) de-a dreptul infernal. Ea a devenit, el, un schior dur care nu cunoaște teama, limita de viteză; parcă „ea” ar fi cea care a descoperit tainele coborîrii pe schiuri. Ba mai mult, această concepție nouă a schiului feminin este pretutindeni practică și acceptată.

Am discutat pe această temă cu americanca Kiki Cutter, câștigătoarea slalomului de la Oberstaufen. Am vorbit în mod special cu ea, deoarece știu că americanii folosesc aceleași metode de antrenament în schi ca și la înaintea ei. Cînd încep schiul la vîrstă de 5 ani, iar la 10 ani instructorii sau antrenorii se convinge dacă la această vîrstă elevul său are sau nu aptitudinile pentru sportul de performanță. Cu alte cuvinte, dacă are sau nu, talent. Apoi încep munca. O muncă uriașă, dusă numai cu aceia care care întrevăd performanțe superioare. Timpul trece și selecția se face în mod aproape automat. Cine rezistă de mic la această muncă enormă are perspective. Cine nu — adio!

Acest lucru ni l-a confirmat Kiki. De fapt, spunea fetișcana asta, „media vîrstelor echipelor noastre de schi este de 19 ani. Și să nu credeți că această medie este chiar altă de mică!”

17. 18. 19 ani! Cea mai „bătrînă” are 21 de ani! „Nu sîntem fetele bătrîne ale schiului” — a conchis... vîrstnică mea interlocutoare.

SPORT (BELGRAD):

MINI-OLIMPIADA

Ziarul „SPORT” din Belgrad, ocupîndu-se de „mini-olimpiada” instituită pentru școlarii de către Comitetul Iugoslav pentru educația fizică și sport, scrie printre altele:

„Școlul care determină organizarea unei olimpiade în miniatură rezervată elevilor se poate formula în următoarele puncte:

— întrecerile trebuie să fie o demonstrație a rezultatelor pozitive obținute în munca pedagogică și de instruire sportivă pe tîrmiu educației fizice;

— largirea sportului de masă, consecințele pozitive ale acestuia asupra sănătății copiilor aflați în plin proces de dezvoltare fizică și psihică;

— stimularea obținerii unor performanțe deosebite în ramurile sportive prevăzute în program;

— atragerea tineretului într-o activitate sportivă continuă, în scopul folosirii în mod rațional a timpului liber;

— înlesnirea selecționării elementelor talentate pentru viitoarele ediții ale Jocurilor Olimpice.

Programul „mini-olimpiadelor” este alcătuit în așa fel încît se țin seama de tradiția disciplinelor sportive practicate în școală și în regiunea respectivă.

Competițiile se organizează în mai multe etape, pe clase școlare, regiune și, în fine, etapa finală, la toate disciplinele sportive. Unele etape este programată în 1971 fiind cele mai bune elemente descoperite cu acest prilej vor fi introduse în loturile olimpice pentru Olimpiada din 1972.”

Atleții africani prezenți pe toate treptele podiumului la festivitatea de premiere în cursa de 5000 m la J.O. De la stînga la dreapta: Keino (Kenya), Gamoudi (Tunisia) și Temu (Kenya)

lucra acum ca antrenor. I-a demonstrat lui Mulligan înconsistența afirmațiilor făcute cu ani în urmă că Bikila ar fi fost un fenomen instimpitabil în atletismul african. „Acum, după succesul lui Mammo, noi etiopienii, credem că maratonul ne aparține”. După părerea lui Mulligan, succesul etiopian la cea mai grea dintre alergări se datorează condițiilor speciale de pregătire cerute celor ce vor să intre în corpul de gardă imperial, precum și criteriilor de promovare, aflate în strînsă legătură și cu gradul de pregătire în domeniul alergătorilor. De altfel, la

Addis Abeba se spune, de multe ori în glumă, un fapt serios adevăr: drumul cel mai scurt spre succes trece neapărat prin cea mai lungă alergare... Iar visul oricărui băiat din Etiopia este să devină un Bikila sau Mammo... Whitfield i-a spus ziaristului britanic că Africa va juca un rol din ce în ce mai important în atletismul mondial. „Țările africane acordă o mare însemnătate sportului, considerîndu-l una din modalitățile care ajută construcției naționale”. Fostul campion olimpic, Whitfield a subliniat, apoi, un aspect mai puțin cunoscut din acest

punct de vedere: participarea tuturor triburilor la competițiile care sînt menite să desemneze loturile naționale pentru întrecerile pe plan internațional, cum a fost, de pildă, cazul Kenyei.

În legătură cu atletismul kenyei, a apărut de curînd un articol și în ziarul londonez „TIMES”, în care se face o legătură directă între succesele olimpice Keino și Naf-tali Temu și progresul învățămîntului din țară, înregistrate după declararea independenței Kenyei.

U. VALUREANU

Fotbal pe glob

MITICI ESTE OPTIMIST

La 26 februarie, echipa Iugoslaviei susține primul meci internațional al anului: la Split, cu Suedia. Probabil, în acest joc, nu vor evolua internaționalii Pavlovici, Acimovici și Giacici, aflați în turnee în America de Sud, cu Steaua roșie. „Deși amical — a spus Mitici — meciul acesta este foarte important pentru a verifica stadiul de pregătire a jucătorilor, înaintea reluării partidelor din preliminariile C.M. Cu toate că am pășit cu stîngul în această competiție, putem totuși spera la calificare, în cazul că vom

cîștiga toate partidele și dacă adversarii noștri mai pierd și alte puncte...” Se pare că Mitici va apela la unii jucători aflați în R.F.G., printre care Skoblar, Iusufi, Vasoivi etc.

ȘTIRI, REZULTATE

Toate biletele pentru meciul din preliminariile C.M. dintre R. D. Germană—Italia, programat la 29 martie, la Berlin, au fost epuizate în urmă cu două luni!

Echipa F. C. Hansa Rostock a întrecut pe teren propriu cu 3-1 (0-0) formația K. B. Copenhaga.

În turneul de la Viareggio, Vasas Budapesta — A. C. Milan 1-1 (0-1); Bologna — Dukla Praga 1-1 (0-1); Atalanta — Eintracht Frankfurt 2-1 (0-0); Juventus Torino — Lodz 2-0 (1-0).

Zenit Leningrad, a jucat la Varna cu formația locală Cerno More. Întîlnirea s-a încheiat la egalitate: 3-3 (1-1).

Formația „Gornik” Zabrze a evoluat la Quifo în compania echipei Deportiva Universitaria. Fotbaliștii polonezi au obținut victoria cu 3-1 (1-1). Cele trei goluri ale învingătorilor au fost marcate de Lubanski.

B. Diessner (R. D. G.)

a cîștigat crosul de la Geneva

ZURICH 11 (Agerpres). — Cea de-a 21-a ediție a crosului internațional de la Geneva a revenit atletului Bernd Diessner (R. D. Germană), cronometrat pe distanța de 8,5 km cu timpul de 28:19.3. Locul secund a fost ocupat de sovieticul Sviridov, iar pe locul trei s-a clasat Jürgen Busch (R. D. Germană).

În clasamentul final pe echipe, primul loc a fost ocupat de formația U.R.S.S. cu 62 puncte. La acest cros au participat sportivi din 9 țări.

„MARI PERFORMERI LA ARUNCAREA GREUTĂȚII NU POT FI DECIT DAMENI CU UN GABARIT DEOSEBIT”

Care este tipul ideal al aruncătorului de greutate? Ce calități trebuie să întruască atleții ale căror performanțe trec de 20 de metri?

La aceste întrebări răspunde, într-un comentariu, ziaristul Heinz Vogel, redactor de atletism al Agenției „Sport Informations Dienst” din Düsseldorf.

După Vogel, forța aruncătorului de greutate rezidă în primul rînd în înălțime, în greutatea corporală, precum și în viteza de reacție cu care este înzestrat. Spre exemplificare, el publică cîteva date referitoare la primii opt clasai la J.O. din Mexic și conchide că acești protagoniști ai probei au, în general, între 1,90 și 2 m înălțime și o greutate de peste 110 kilograme.

Îată, de altfel, un tabel cu rezultatele de la J.O. și cu recordul personal (în paranteză)

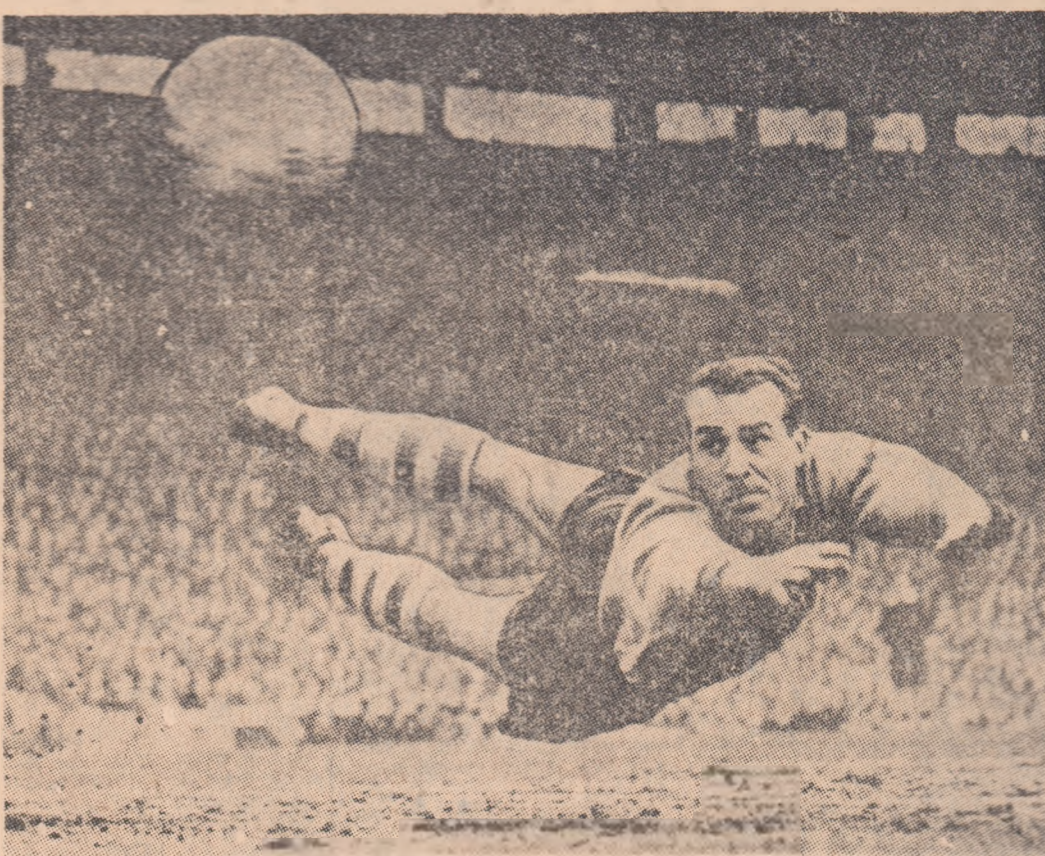
1. Randy Matson (S.U.A.)	2,00 m — 120 kg	20,54 m (21,78 m)
2. George Woods (S.U.A.)	1,88 m — 134 kg	20,12 m (20,73 m)
3. Eduard Gușcin (U.R.S.S.)	1,92 m — 122 kg	20,09 m (20,28 m)
4. Dieter Hoffmann (R.D.G.)	1,89 m — 120 kg	20,00 m (20,10 m)
5. Dave Maggard (S.U.A.)	1,91 m — 118 kg	19,43 m (20,53 m)
6. Wladyslaw Komar (Polonia)	1,95 m — 115 kg	19,28 m (19,61 m)
7. Uwe Grabe (R.D.G.)	1,92 m — 112 kg	19,03 m (19,73 m)
8. Heinfried Birlenbach (R.F.G.)	2,04 m — 125 kg	18,80 m (20,18 m)

Neal Steinhauer nu și-a găsit loc în reprezentativa S.U.A., pentru simplul motiv că, înainte de trial, el a slăbit nu mai puțin de 20 de kilograme. Dacă la 138 de kilograme, cit a cîntărit în urmă cu doi ani, el a aruncat 21,01 m devenind principala rival al lui Randy Matson, cînd a ajuns la 118 kg nu a mai reușit nici 19 m, cedînd primele trei locuri lui Matson, Woods și Maggard.

După cum au scris unele ziare, Randy Matson ar intenționa să abandoneze atletismul în favoarea baseballului și a fotbalului american profesionist. Recordmanul mondial a dezmințit, însă, această știre și a afirmat că își va continua activitatea athletică și în acest an. A apărut, însă un tînar de 19 ani, student al Universității din Kansas, Karl Salb, care se anunță un serios pretendent la recordul lumii. Salb cîntărește 112 kg și are o înălțime de 1,90 m. Ultima sa performanță, care trebuie luată în considerare, a măsurat 19,99 m. „După gabarit și Salb face parte din categoria colosilor, singurii care pot depăși limita celor 20 de metri” — scrie Heinz Vogel.

PREGĂTIRE ÎN CLUBURI

Federația de specialitate din Bulgaria a hotărît ca pregătirea jucătorilor pentru meciurile din preliminariile C.M. să se facă în cluburi și nu în cantonamente de lungă durată. Înaintea fiecărui meci, jucătorii se vor întorci timp de cel mult 5 zile. Antrenorul federal, dr. Boskov va colabora cu antrenorii de club care au datoria să supravegheze pregătirea selecționabililor. Vorbînd despre întinerirea lotului, dr. Boskov a declarat că acest proces decurge în cele mai bune condiții. Se afirmă o serie de elemente tinere printre care fundasul Pesev, fundașii centrali Kirilov și Veselinov, ca și Hristakiev. Singurul post fără un înlocuitor talentat este cel de portar.

Portarul englez Ron Springett într-o săritură spectaculoasă